

هیئتهای مذهبی به روایت تصویر

محرم و عاشورا هنگامه پیمان بستن مکرر اهل ایمان با قافله سالار عشق و ایمان است. شوریده‌گی و عاشقی در ماه محرم قدمتی دیرینه دارد. ناله‌های آل‌الله در روز واقعه را می‌توان نخستین مرثیه‌های سروده شده در رثای شهدای کربلا محسوب کرد و از آن روز تاکنون شعله سوزان یاد و نام حزن‌انگیز حماسه‌سازان کربلا در کالبد زمان جاری است و مظلومان و ستم‌دیدگان را به قیام بر علیه ظلم و ستم فرامی‌خواند. اهتمام اهل بیت (ع) و امامان بزرگوار بر زنده نگه داشتن یاد شهدای کربلا، یادآوری شهادت دلیرانه سیدالشهدا (ع) و اصحاب با وفای او را تبدیل به سنتی جاودانه نمود و پیام عاشورا را از این طریق در تاریخ تداوم بخشید. زنده نگه داشتن یاد شهدا که با اقامه عزا در ایامی خاص از سال صورت می‌گرفت در گذر زمان به شکل طبیعی ساز و کارها و ساختارهای خاصی را به وجود آورد که در شکل‌های گوناگون نظاره‌گر آنها هستیم. سیاهپوشی در ایام محرم و صفر، سینه‌زنی، پختن نذری و اطعام عزاداران، سقاییت از عزاداران، تجهیز شهر به شبکه آبرسانی در فصول گرم سال به یاد لحظات عطش اهل بیت (ع)، به راه انداختن دسته‌های عزا با علم و کُتل و پرچم و...، برپایی مراسم تعزیه، تأسیس اماکنی به نام حسینیه، زینبیه، تکیه و... برای تجمع عزاداران، برپایی مجالس سالانه روضه در منازل و ایجاد هیئتهای مذهبی و... نمونه‌هایی از آداب و رسوم و ساختارهایی است که به نحوی خودجوش و کاملاً مردمی در گذر زمان توسط محبان اهل بیت (ع) به وجود آمده و تداوم پاسداشت رشادتها و جانبازیهای قهرمانان عاشورای سال ۶۱ هجری قمری را میسور داشته است.

در میان ساختارهای مرتبط با حماسه محرم، هیئتهای مذهبی یکی از مهم‌ترین ارکان عزاداری و گسترش دانش دینی در بین مردم محسوب می‌شود که به عزاداری جنبه‌ای عمومی و اجتماعی می‌بخشد. این نهاد مدنی یکی از مردمی‌ترین تشکلهای موجود در جهان می‌باشد که بدون کمک دولتها و در پاره‌ای مواقع علی‌رغم مخالفت و خشونت حکومتها به وجود آمده و به حیات خود ادامه می‌دهند. اقامه عزا، تعظیم شعایر دینی، تعمیق دانش دینی و تقویت حافظه تاریخی جامعه شیعه اصلی‌ترین رسالت این نهادهای

خودجوش به حساب می‌آید که موفق به سازماندهی، اداره و هدایت گسترده‌ترین و عظیم‌ترین تجمعه‌های دینی و مذهبی در جهان شده‌اند.

تشکیل این نهادهای مردمی و خودجوش بسیار ساده و بی‌تکلف است. مؤمنان و محبان اهل بیت (ع) بر اساس تکلیف دینی و با توجه به موقعیت سنی، سکونتی، محلی یا شغلی خود اقدام به تأسیس مجامعی می‌کنند که موسوم به «هیئت» می‌باشد. نگاهی به اسامی برخی از هیئتهای مذهبی تنوع موجود در بین آنها را به خوبی آشکار می‌سازد: هیئت نوجوانان قنات‌آباد، هیئت زنجانیهای مقیم تهران، هیئت جان‌نثاران حسینی صنف بزاز، هیئت کفاشها، حسینیة تهرانیهای مشهد، و...

جلسات هیئتهای مذهبی در منازل، مساجد، حسینیها، تکایا و محلات تشکیل می‌شود و غیر از ایام خاص نظیر ماه محرم، معمولاً به صورت هفتگی جلسات خود را تشکیل می‌دهند. در انتخاب روز برپایی جلسه نیز هیئتها با توجه به میل و سلیقه و با تکیه بر مستندات دینی و تاریخی روز خاصی را انتخاب می‌نمایند. شبهای دوشنبه، سه‌شنبه، جمعه و روز جمعه اوقاتی است که جلسات هیئتها منعقد می‌گردد. تعلیم قرآن، آموزش احکام، وعظ و سخنرانی، خواندن روضه، سفرهای زیارتی، خواندن زیارتها و ادعیه نظیر دعای توسل، کمیل، ندبه، زیارت عاشورا و... اموری است که در هیئتها رواج دارد و باعث تعمیق دانش دینی و روابط اجتماعی افراد می‌گردد. در سایه این تجمع دینی، کمک به مستمندان، مشارکت در امور خیر، اطلاع از احوالات یکدیگر و شرکت در امور مهم اجتماعی و سیاسی که در اغلب هیئتها رواج دارد این نهاد را به نهادی مدنی و مردمی تبدیل می‌نماید که بی‌هیچ مانعی به عمق زندگی مردم نفوذ می‌کند.

به دست آوردن تاریخ تأسیس نخستین هیئتهای مذهبی نیاز به فرصت و اطلاعات دقیقی دارد که در این مختصر میسر نمی‌شود. اما می‌توان نخستین تجمعه‌های شیعی در رثای اهل بیت (ع) را در همان قرون اولیه اسلامی پایه و مایه اولین هیئتهای مذهبی به حساب آورد. در اقلیت بودن شیعیان و فشارهای رایج بر ضد آنان باعث شده بود جلسات مذهبی آنان در منازل و در خفا تشکیل شود. حضور علنی دسته‌های عزادار در محرم ۳۵۳ قمری در بغداد که به دستور معزالدوله آل‌بویه صورت گرفت^۱ حکایت از وجود تشکلهای مذهبی در بین شیعیان داشت. گزارشهای منابع داخلی و سیاحان خارجی از وضعیت فرهنگی ایران عصر صفوی افشاری و زندیه نیز حاکی از برپایی مراسم روضه و عزاداری توسط دسته‌های مختلف مردم است.^۲

۱. ابن اثیر. الکامل فی التاریخ. بیروت، دارالکتاب العربی، ج ۷، ص ۷؛ ابوالفرج بن الجوزی. المنتظم. به کوشش محمد عبدالقادر عطا. بیروت، دارالکتب العلمیه، ۱۹۹۲. ج ۱۴، ص ۱۵۰.

۲. «محرم به روایت تصویر»، فصلنامه تاریخ معاصر ایران. س ۶، ش ۲۱ و ۲۲، صص ۵۰۵، ۵۰۶.

با به قدرت رسیدن قاجاریه و اهتمام مردم و حکومتگران در برپایی عزاداری خامس آل‌عبا(ع) تجمعه‌های مذهبی گسترش یافت. پایتخت شدن تهران در عصر قاجاریه به عزاداری در این قریه خوش آب‌وهوا شکوه و رنگ و بویی دیگر داد. در دوره فتح‌علی‌شاه بر شکوه عزاداری و تعزیه افزوده شد و تکیه‌های ثابت برپا گردید. در دوره محمدشاه نیز به علت علاقه شاه و حاج میرزا آقاسی مراسم عزاداری رونق گرفت و ساختن تکایا گسترش یافت. تا قبل از ساخته شدن تکیه دولت، معتبرترین و بزرگ‌ترین تکیه در تهران که عزاداری‌های دولتی در آن برپا می‌شد تکیه حاج میرزا آقاسی یا تکیه عباس‌آباد بود.^۳

در سال ۱۲۶۸، چهار سال پس از آغاز سلطنت ناصرالدین شاه تهران با جمعیتی حدود ۱۵۵,۷۳۶ نفر جمعیت دارای ۵۴ تکیه، ۱۰۷ مسجد و ۵ امامزاده بود که در ایام عزاداری مردم و هیئت‌های مذهبی در آنها تجمع کرده و به عزاداری می‌پرداختند.^۴ این آمار شامل تکایای سیار و روضه‌خوانی‌های منازل نمی‌شود. دوره خشونت‌بار حاکمیت پهلوی اول لطامات فراوانی بر هیئت‌های مذهبی وارد نمود، اما نتوانست این نهاد مردمی را از بین ببرد. احیای شبکه گسترده هیئت‌های دینی پس از شهریور بیست و در پی سقوط رضاخان در شرایطی که فضای بین‌المللی و اوضاع داخلی ایران دستخوش تغییرات اساسی شده بود صفحه جدیدی را در تاریخ هیئت‌های مذهبی گشود. خاطرات تلخ دوره رضاشاهی و تهاجم فرهنگی گسترده جریان‌ات غربگرا و مارکسیستی باعث فعال‌تر شدن هیئت‌ها شد و حضور جدی آنها را در حوادث و تحولات سیاسی باعث گردید. حضور چشمگیر هیئت‌های مذهبی در وقایع ۱۵ خرداد ۱۳۴۲ و انقلاب اسلامی خود عاملی شد برای گسترش انقلاب در تمامی نقاط کشور که در نهایت سقوط رژیم پهلوی را به ارمغان آورد.

اکنون در آستانه محرم ۱۴۲۵ قمری و به منظور آشنایی بیشتر با هیئت‌های مذهبی تلاش داریم که ضمن ارائه تاریخچه‌ای مختصر از هیئت‌های قدیمی کشور، از منظر تصویرنگاهی به تکاپوی این نهادهای دینی و مدنی داشته باشیم. بدیهی است موفقیت در این راه در گرو همکاری مردم عاشق و مسئولین هیئت‌های مذهبی است که چشم انتظار لطف آنها می‌باشیم. در این شماره به معرفی هیئت‌های «جان‌نثاران حسینی صنف بزاز بازار تهران»، «هیئت ثارات الحسین» و حسینی‌های تهرانیه‌های مشهد می‌پردازیم.

۳. م حسن بیگی. تهران قدیم. ص ۳۱۷.

۴. سیروس سعدوندیان، منصوره اتحادیه. آمار دارالخلافه تهران. تهران، نشر تاریخ، ۱۳۶۸. صص ۴۸، ۱۲۴.

۱۷۲، ۲۵۵، ۲۵۶، ۳۰۱، ۳۰۲، ۳۴۶.

هیئت جان‌نثاران حسینی صنف بزاز بازار تهران

هیئت جان‌نثاران حسینی صنف بزاز بازار تهران در زمره قدیمی‌ترین هیئت‌های شهر تهران است که تاریخ رسمی فعالیت آن ۱۳۰۰ قمری می‌باشد. البته برخی از اعضا مدعی هستند که تأسیس هیئت در ۱۲۹۵ یا ۱۲۹۶ قمری صورت گرفته و در ۱۳۰۰ قمری گسترش و رسمیت یافته است. مؤسسان هیئت عبارت بودند از: حاج عبدالخالق بزاز تهرانی، حاج شعبانعلی، حاج میرزا آقاجریری، حاج میرزا علی حریری، حاج شیخ احمد بکایی (ناظم)، حاج محمدتقی بنکداری، مشهدی محمد، حاج کربلایی عبدالعظیم، حاج علی سرپولکی،^۵ و....

افراد فوق‌الذکر عمدتاً از تجار صنف بزاز بازار تهران بوده و در کنار فعالیتهای اقتصادی خود هیئتی مخصوص صنف خود تأسیس نموده بودند. جلسات هیئت در طول حیات آن تاکنون غیر از ایام محرم به صورت هفتگی و در شبهای دوشنبه برگزار می‌شود. محل برپایی جلسات هیئت نیز از زمان تأسیس تا ۱۳۵۸ شمسی در ایام محرم در مسجد آقامیرزا موسی در بازار تهران و سپس تا ۱۳۶۵ شمسی در مسجد سید عزیزالله برپا می‌شد. با احداث حسینیه بزازها در ۱۳۶۵ جلسات هیئت در ماه محرم در آنجا برگزار می‌شود. در دیگر ایام سال جلسات به صورت دوره‌ای در شبهای دوشنبه در منزل اعضا منعقد می‌گردد.

وعاظ معروفی که در این هیئت سخنرانی می‌کردند عبارت بودند از: حاج مقدس، مرحوم سدهی، حاج آقا صدرا اراکی، حاج اشرف کاشی، شیخ باقر نهایندی، شیخ شترداران، شیخ علی‌اکبر ترک‌تبریزی و....

مداحان معروفی نیز که در این هیئت به نوحه‌سرایی می‌پرداختند عبارت بودند از: حاج محمد علامه، حاج حسن دولابی، حاج رحمت‌الله حاجیان، حاج حسین سربی، حاج مرشد اسماعیل و....

با ممنوعیت فعالیت هیئت‌های مذهبی در دوره رضاشاه و سختگیریهای مأمورین نظمیتهای جلسات هیئت به طور غیرعلنی و به صورت شبانه آغاز و نزدیک صبح با خروج تدریجی اعضا به اتمام می‌رسید. به علت ممنوع بودن برپایی مجالس عزا در آن عصر اعضای هیئت از نصب پرچم خودداری کرده و با گماردن فردی بلندقد از اعضای هیئت بر سر محله‌ای که جلسه هیئت در آن برقرار می‌شد دیگر اعضا به محل برپایی هیئت هدایت می‌شدند. فضای حاکم بر سخنرانی، موعظه، روضه و مداحی هیئت بزازها کاملاً سنتی بوده و به سبک قدیمی رایج در هیئت که توسط فردی به نام حاج مرزوق

تعلیم داده شده بود وفادار می‌باشند. لازم به ذکر است که حاج مرزوق طلبه‌ای عرب‌زبان از اهالی کربلا بود که در ۱۲۴۷ شمسی / ۱۲۸۴ قمری توسط حاج احمد بکایی (ناظم) به ایران آورده شد. در ایام محرم و شروع فعالیت هیئت، حاج مرزوق نظمی خاص و ساده به سینه‌زنی هیئت بزازها داد. وی معتقد بود که نوحه‌خوانی می‌بایست معنا داشته باشد، باوقار و سنگین باشد و موجب تخفیف جایگاه ائمه (ع) نگردد. در دهه محرم و به ویژه در روز تاسوعا و عاشورا قبل از سخنرانی و خروج دسته به سمت بازار، نمایی از وقایع عاشورای ۶۱ هجری به نمایش گذاشته می‌شد تا مستمعین و حضار با آمادگی به استقبال روضه، سخنرانی و سینه‌زنی بروند. در روز ششم محرم مراسم عروسی حضرت قاسم بن حسن (ع) برپا می‌شد. در روز هفتم و هشتم شهادت حضرت قاسم بن حسن (ع) و علی اکبر (ع)، در روز نهم یا تاسوعا شهادت حضرت ابوالفضل (ع)، در روز دهم (عاشورا) صحنه‌هایی از واقعه کربلا و شهادت سیدالشهدا، در روز یازدهم به اسارت رفتن اهل بیت (ع) و در روز دوازدهم صحنه حمل و دفن پیکر شهدا توسط قبیله بنی‌اسد برپا می‌گردید.

اداره و انتظام جلسات عزاداری در هیئتها به عهده ناظم جلسه است و افراد با تأسی به او سینه‌زنی را آغاز و به انجام می‌رسانند. این سمت در هیئت بزازها در خانواده بکایی که معروف به ناظم می‌باشند متمرکز شده است. حاج احمد بکایی (ناظم)، حاج محمود بکایی (ناظم) و حاج احمد بکایی (ناظم) تاکنون این وظیفه را برعهده داشته‌اند.^۶

۶. اطلاعات و عکسهای مربوط به هیئت بزازها با همکاری حاج حسین جان‌نثار و حاج محمدحسین حاجیان در اختیار نگارنده قرار گرفت. شناسایی عکسها نیز توسط حاج محمدحسین حاجیان میسر شد.

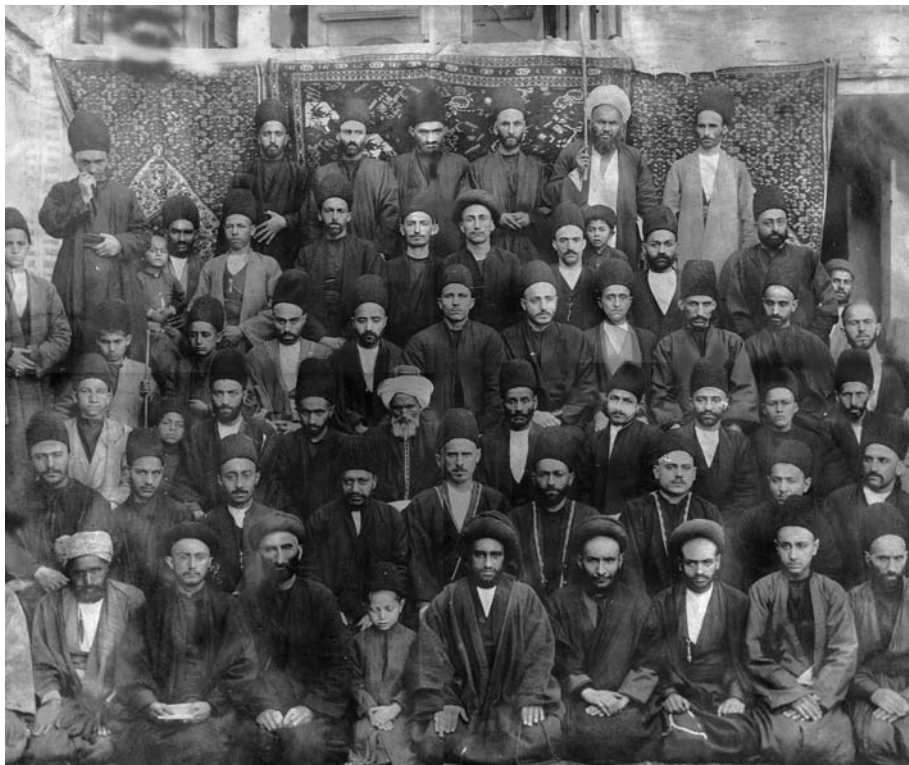
عکس دسته‌جمعی عزاداران هیئت جان‌نثاران حسینی صنف بزاز تهران در منزلی در بازار چهل تن به تاریخ ۱۲۵۷ شمسی؛ ردیف جلو: حاج احمد بکایی (ناظم)، حاج شعبانعلی، ردیف دوم: نفر هفتم حاج محمداسماعیل بزاز (حاجیان)، نفر نهم حاج محمدابراهیم بزاز (حاجیان)، ردیف چهارم: نفر هشتم حاج حیدرعلی بزاز (حاجیان)، نفر نهم حاج مرزوق

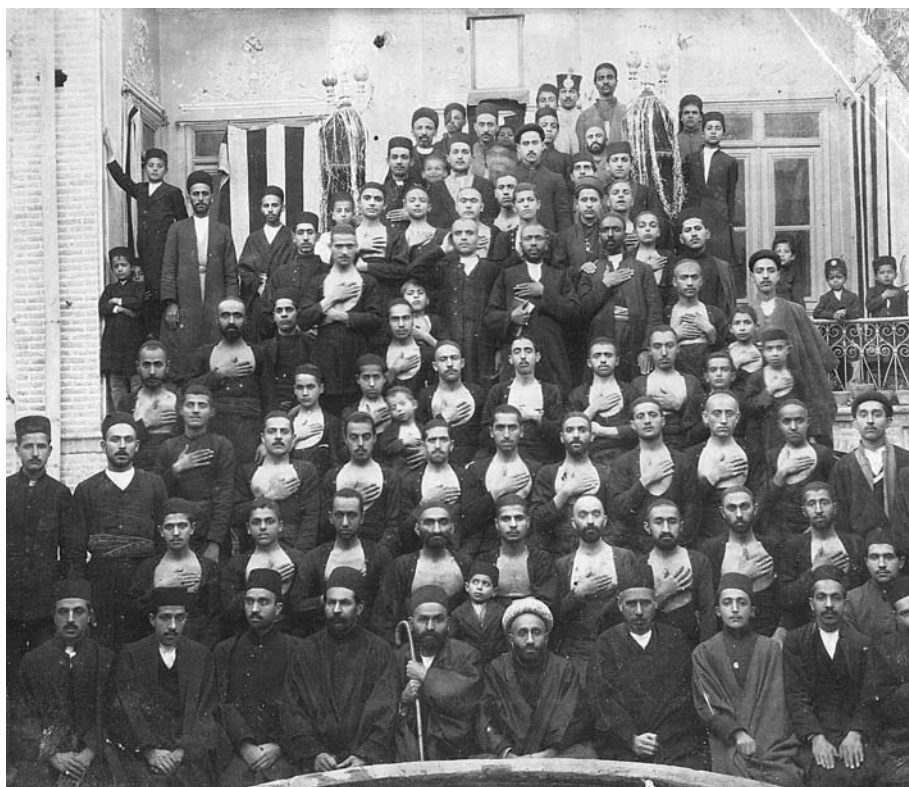
اعضای هیئت جان‌نثاران حسینی صنف بزاز بازار تهران در روز عید غدیر ۱۲۵۷ شمسی / ۱۲۹۵ قمری؛ ردیف اول از راست: ۴. حاج محمد اسماعیل بزاز، ۵. حاج حسن اخوان
ردیف دوم از راست: ۲. حاج حیدر علی، ۳. حاج مرزوق، ۴. عبدالحسین بزاز (حاجیان) در کودکی، ۵. حاج احمد ناظم، ۸. حاج میرزا ابوالقاسم حاج عبدالعلی، ۹. حاج محمد ابراهیم بزاز (حاجیان)

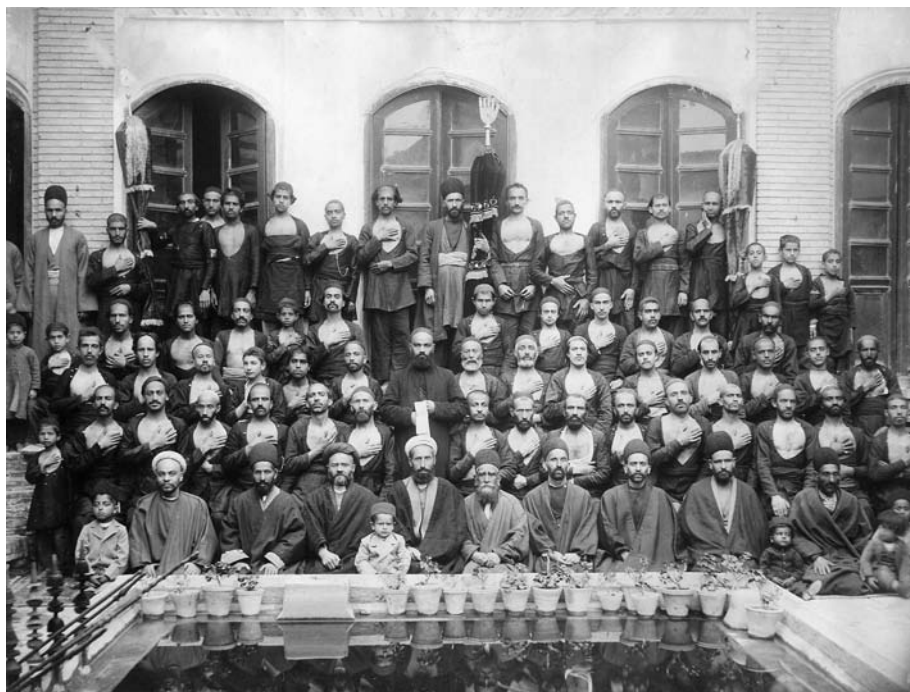
تعدادی از اعضای هیئت جان‌نثاران حسینی صنف بزاز بازار تهران در عید غدیر ۱۲۸۴ شمسی؛ ردیف اول از راست: ۱. حاج عبدالکریم حاجیان
 ۲. حاج محمد حاجیان ۳. حاج محمداسماعیل حاجیان ۴. حاج حیدرعلی حاجیان ۵. حاج میرزا علی حاجیان. ۶. حاج میرزا ابراهیم حاجیان،
 ردیف دوم از راست: ۱. حاج حسن دِیّانی ۲. حاج حسین دِیّانی ۳. حاج کربلایی کاظم دِیّانی ۴. مشهدی حسینعلی پاچناری (چیت‌ساز)

عده‌ای از اعضای هیئت جان‌نثاران حسینی صنف بزاز تهران در سال ۱۲۵۸ شمسی؛
ردیف بالا: نفر دوم حاج شیخ حسین معین‌العلما معروف به شیخ شیپور از وعاظ عصر قاجار
متوفی در ۱۳۳۳ قمری، نفر پنجم حاج شعبانعلی

عکس اعضای هیئت جاننثاران حسینی صنف بزاز بازار تهران با لباس عزاداری در ۱۲۷۳ شمسی؛
 ردیف دوم نشسته نفر چهارم حاج محمد اسماعیل حاجیان، نفر ششم حاج شعبانعلی، ردیف پنجم
 ایستاده: نفر چهارم وسط حاج مرزوق، ردیف بالا سمت چپ کتل، حاج حیدرعلی حاجیان

عده‌ای از اعضای هیئت آذریهای مقیم تهران به همراه چند تن از اعضای هیئت بزازها

اعضای هیئت جان‌ناران حسینی صنف بزاز بازار تهران حدود ۱۳۲۱ شمسی در منزل حاج میرزا علی حقیقت؛ ردیف اول: نفر هفتم حاج شیخ محمود یاسری، نفر هشتم حاج احمد ماهوت فروش، نفر نهم فرد عصا به دست حاج میرزا علی حقیقت، نفر دوازدهم حاج محمد رفیع‌زاده، ردیف دوم: نفر ششم از راست، حاج عباس، نفر دهم ایستاده حاج محمود ناظم، حاج احمد کشاورز، ردیف سوم: نفر پنجم حاج اسماعیل جوان، نفر هفتم حاج عبدالعظیم حاجیان، نفر پانزدهم حاجی قرائیان، ردیف چهارم: نفر هفتم عباس اعتضادی، نفر نهم اکبر رزاقی، یازدهم احمد ناظم، شانزدهم حاج محمد بزاز حاج عبدالعلی، ردیف آخر: نفر چهارم میرزا ابوالقاسم صالحی، نفر دهم حاج حسین سربی

اعضای هیئت جان‌نثاران حسینی با لباس عزاداری در منزل حاج اکبر رزاقی به تاریخ ۱۳۲۹ شمسی؛ ردیف جلو: نفر وسط حاج محمود ناظم، ردیف اول: نفر دوم از راست حاج عبدالعظیم حاجیان، حاج عبدالکریم حاجیان، نفر پنجم حاج میرزا ابراهیم حاجیان، سید مداح، حاج احمد حریری

اعضای هیئت جانناران حسینی صنف بزاز بازار تهران:

ردیف اول: از راست نفر دوم حاج محمدعلی حریری، نفر ششم حاج عباسعلی اسلامی، حاج احمد حریری، سید مرتضی شبستری، حاج شیخ محمود ناظم، حاج ابراهیم حاجیان، حاج حسین حاجیان، ردیف دوم: از راست نفر سوم حاج محمد حاج عبدالعلی، نفر هشتم محمود صراف، نفر دوازدهم حاج میرزا علی بلورفروش، حاج احمد ناظم، حاج حسین سربی، دو نفر بعد حاج حسن حاجیان، حاج محمد اکبرزاده، رحمت الله حاجیان، ردیف سوم: از راست نفر سوم حاج عبدالعظیم حاجیان، حاج احمد حاجیان، حاج ابراهیم آزادگان، حاج آقا کشاورز، حاج حسین قرائیان، حاج میرزا ابوالقاسم طلوع، ردیف چهارم: زیر پرچم اکبر صراف، حسن گرامی، ردیف پنجم: از راست نفر سوم کاظم پورنصر، علی طلوع، عباس اعتضادی، جعفر حاج عبدالعلی، ردیف بالا: جعفر حاجیان، حاج عباس عظیمی، حاج کریم حاج عبدالعلی (چسبیده به پرچم)، کریم حاجیان سمت چپ پرچم

تعدادی از اعضای هیئت جاننثاران حسینی صف بزاز بازار تهران در ۱۳۴۰ شمسی در منزل حاج احمد حاجیان ردیف جلو (خردسالان): ۲. حمید حاجیان ۳. محمدحسین حاجیان ۴. رحیم حاجیان، ۵. مرتضی حاجیان، ۶. جعفر محسنی

ردیف اول: ۱. حاج مهدی حاجیان ۲. حاج عبدالعظیم حاجیان ۳. حاج حسین حاجیان ۴. حاج میرزا ابراهیم حاجیان ۵. حاج میرزا ابراهیم حاجیان ۶. مرتضی تقی‌زاده

ردیف دوم: ۱. حاج رحمت‌الله حاجیان ۲. جعفر حاجیان ۳. احمد حاجیان ۴. حاج محمد تهرانی ۵. میرزا ابوالقاسم حاجیان ۶. حاج اصغر تقی‌زاده ۷. محمود حاجیان

ردیف سوم: ۱. حاج اسماعیل حاجیان ۲. حاج محمدعلی حاجیان ۳. حاج رضا حاجیان ۴. حاج مجتبی حاجیان ۵. اسدالله حاجیان ۶. حاج محمدعلی حاجیان ۷. علی حاجیان ۸. حاج نعمت حاجیان

ردیف چهارم بالا پله: ۱. سعید حاجیان ۲. اکبر حاجیان ۳. حاج حسن حاجیان ۴. حاج عباس حاجیان

عکس اعضای هیئت جان‌نثاران حسینی صف بزاز بازار تهران

- این بلبان که نغمه سرانگشت کارشان در گلشن حسین بود آشیانشان
 بهر حسین با مژه سازند درّ اشک حق است مشتری بدر شاهوارشان
 خواهی جمال مجتبی حضرت حسین پیداست نور او زرخ شاهوارشان
 هستند این گروه بدین رتبه مفتخر مداح آل‌احمد و بزاز نامشان
- ردیف اول از بالا: ۱. آقارضا صالحی ۲. سید مجتبی ۳. آقا شیخ احمد بزاز ۴. مهدی بزرگ‌زاده ۵. ابراهیم حاجیان ۶. سید حسن بانکی ۷. آقا سید ابوالحسن اصفهانی ۸. آقای شمس ۹. اکبر علائی ۱۰. آقای حاجی آقامحمد ۱۱. حاجی اسماعیل اخوان ۱۲. سید اکبر شمس ۱۳. اسدالله اخوان
- ردیف دوم: ۱. حاجی حسین حاجیان ۲. آقا کاظم کیوانی ۳. حاجی ابراهیم ۴. آقا احمد حاجیان ۴. آقا محمد اخوان ۶. حاجی فخیم ۷. ابوالقاسم وین ۸. عباس عمرانی ۹. آقا حسن وین ۱۰. حسین آقاخوان ۱۱. آقا رضا وین ۱۲. محمود آقاوین
- ردیف سوم: ۱. اسماعیل رحمانی ۲. عباس آقا بلورفروش ۳. حاجی ابوالقاسم بلورفروش ۴. حاجی ابوالقاسم طلوع ۵. آقابزرگ علائی ۶. غلامحسین معتمد ۷. حاجی ناظم ۸. احمد کشاورزی ۹. آقامحمد بلورفروش ۱۰. آقا حسین آقا ۱۱. آقامرتضی جعفری ۱۲. آقای صنعتی ۱۳. آقامرتضی
- ردیف چهارم: ۱. احمد اخوان ۲. آقا احمد امامیان ۳. رحیم آقا بلورفروش ۴. استاد اسماعیل ۵. حسن آقازرگر ۶. احمد ناظم ۷. آقامرتضی زمردین ۸. حسین آقا سمسار ۹. ابوالحسن بلورفروش ۱۰. حسن شریعتمدار ۱۱. اسماعیل
- ردیف پنجم: ۱. محسن بهبهانی ۲. آقا علی اصغر ۳. حسن بزرگ‌زاده ۴. آقارضا نیکوکلام ۵. محمدناظم ۶. قاسم آقا مداح ۷. اسماعیل اخوان ۸. حسن صالحی ۹. ایرج کشاورزی ۱۰. آقا علی حبیبی
- ردیف ششم: ۱. عباس آقا ۲. امیرناظم